

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 August st. v.

Măne este sărbătoare, cea comună a tuturor popoarelor din monarhia Austro-Ungariei. Este aniversarea nașterii Preaînaltului nostru Monarch.

Din cauza sărbătorii acesteia măne se deschid nu numai toate bisericele și casele de rugăciune din întinsa monarhie, dar și inimile cetățenilor austro-ungurești.

Este mare și ziua de măne, pentru-că este sărbătoare, nu numai de o solemnitate exterioară, ci o sărbătoare, care purcede din inimile cetățenilor adevărați ai monarhiei austro-ungurești.

Și este foarte motivată și solemnitatea și cordialitatea la sărbătoarea de măne, căci popoarele grupate în giurul Monarchului și al dinastiei, sărbând aniversarea aceluia, serbează totodată renascerea popoarelor prin cultură și civilizațiune.

Sunt tocmai două sute de ani decând sub auspiciile unui monarch din dinastia habsburgică, puterii mahomedanismului, care se purta cu tendința de a barbarisa lumea, după-ce a fost frântă înaintea Vienei, 'i-s-a dat lovitură de grație, cât pentru Ungaria și Transilvania, sub murii Budei.

De atunci încoace sub capetele încoronate din augusta dinastie a Habsburgilor, în locul pustietăților cauzate de dominațiunea barbară a Turcilor și de influența acesteia, treptat au răsărit stări de lucruri, cari une-ori mai încet, une-ori mai curând, însă progresând, ne-au dus și ne duc la ținta cea dorită a perfecțiunii prin cultură și civilizațiune.

Dacă reprivim numai asupra spațiului celui scurt de patru decenii încă neîmplinite, decând sceptrul monarhiei se află în dreapta Maiestății Sale actualului Împărat și Rege, vedem procesul spre perfecțiune dezvoltându-se într-o măsură de tot îmbucurătoare față cu trecutul.

Nu e vorbă, pedeci și astăzi se opun destule în calea progresului în forme diverse.

Ca nisce rămășițe ale trecutului s'au străcurat până în zilele noastre unele pre-

județe, care se pun prea adese-ori de-a curmezișul în calea progresului. Dar', se pun, pentru-că prejudețele aceste fac pe unii dintre concetățenii noștri să se creadă, că sunt ființe mai superioare decum sunt ceilalți concetățeni ai dinșilor. Superioritatea lor însă nu ne pune în pozițiune de a simți prin binefaceri, cu care se străduiesc a ne ridica și pe noi, unde se cred dinșii că sunt. Din contră, ne fac să simțim acea superioritate închipuită prin aceea, că desvoaltă prejudețul, preocupățiunea lor de superioritate până la intoleranță, prin urmare ne fac, din timp în timp, progresul aproape imposibil.

Noi Românii am avut să luptăm foarte mult cu astfel de prejudețe. Lupetele noastre în secolii dinainte de a veni sub sceptrul sceptrului Habsburgilor erau lupte desperate și istoria ne arată, că au fost momente, când nimenea n'ar fi crezut, că n'a sunat oara ultimă pentru existența noastră ca popor.

Sub sceptrul scutitor al dinastiei austriace, în timp mai puțin de doi secolii, eată-ne un popor de trei milioane și dacă vom căuta mai departe la cei-ce au reinviat prin influența noastră, putem dice: plus un regat independent de alte cinci milioane de Români.

Nici într'un period însă n'am făcut progres așa de mănos ca sub sceptrul Maiestății Sale actualului nostru Împărat și Rege, când din starea cea umilită de înainte de 1848, am devenit oameni liberi și în pozițiune de a pute rivalisa în progres cu conlocuitorii noștri de alte naționalități.

Și astăzi mai avem cuvinte de a ne plânge, că suferim sub influențele prejudețelor din trecut și că suferim mult, așa încât sîntem amenințați în existența noastră. Însă de sus dela înălțimea Tronului habsburgic am audiat în zilele aceste cuvinte, care ne dau speranțe nouă și care ne încredințează, că n'am fost și nu sîntem dați uitării.

Autograful adresat către ministrul-president Tisza a atins coarda, care promite speranțele cele mai frumoase, a

atins comunitatea popoarelor din monarhie și din comunitatea aceasta este cu neputință, ca noi Românii, poporul cel pururea credincios și nepătat, să rămânem pe dinafară.

Animăți de spiritul cel părintesc din cuvintele autografului, să intrăm dar' măne în locașurile cele sfințite lui D-zeu și acolo să înălțăm rugăciuni ferbinți pentru îndelunga viață fericită a preaiubitului și preainălțatului nostru Împărat și Rege, ca să poată realiza adevărata comunitate a popoarelor din monarhie spre gloria dinastiei, spre întărirea monarhiei, ca să o facă zid apărător al ordinii, culturii și civilizațiunii.

Finanțele noastre.

Cetim în „Budapester Tagblatt“:

Nimic nu dovedește mai bine, cât de rău este raportul financiar al cuartalului din urmă, ca ținuta presei vieneze. Diarele capitalei Austriei, care la toată ocașiunea ridică guvernul ungar până la stele, acuma se ved îndemnate a constata adevărul, ear' că aceasta mult lăudatei arte de a guverna a, d-lui Tisza încă îi deroagă mult, se înțelege dela sine. Va fi destul să cităm exemple:

„Neie Freie Presse“ scrie: Raportul ministrului de finanțe ungar pe cuartalul din urmă, deși nu este lipsit de tradiționala neclaritate, face impresiunea cea mai nefavorabilă. În numitul raport nu este vorbă de preliminar, dar' se produce în mod destul de lămurit ideea, că în statul ungar venitele visteriei nu incurg precum ar fi de dorit cu privire la spese. Deja al doilea cuartal al anului trecut a fost destul de neplăcut, dar' rezultatul de atunci este întrecut de rezultatul raportului de acuma. Câtă indignațiune morală s'a produs, când noi în anul trecut am desaprobat starea casselor ministrului de finanțe și am vorbit despre operațiunile lui cu anticipațiuni. De atunci contele Szapáry a mai făcut datorii de 5 milioane floreni și încă tot mai trebuie un împrumut nou pentru a aduce cassele statului ungar în stare normală. Umbra creditelor suplimentare ungare se ridică eară. Lumea are memorie scurtă, căci altmintrelea nu s'ar pute mira de publicațiunea mai nouă a ministrului de finanțe ungar. Căci abia au trecut câteva luni decând în parlament s'a ținut cunoscuta judecată statară asupra păcatelor financiare. Mai mult ca 20 de milioane s'au spesat preste preliminar și acum, după-cum declară ministrul de finanțe, îi mai trebuie

20 de milioane, pentru a întări starea casselor. Dacă mai considerăm și amortisările, care se întâmplă în tot anul către toamnă, ne convingem, că ministrul de finanțe ungar ia în anul present șaptezeci de milioane împrumut de pe piața banilor. Ceicoană a finanțelor statului ungar s'a desvilit și în primăvara trecută, când ministerul a fost silit să-și mărturisească greșelile. Nici un resort nu a fost să nu fi trecut preste preliminar, în toate spese fără controla ministrilor și a parlamentului, în toate acea mână ușoară, care nu cunoaște măsură și nu ține cont de puterea financiară a statului. Atunci 'și-a coperit Coloman Tisza retragerea cu popularitatea numelui seu. Însă acesta nu poate schimba verdictul asupra stării financiare a Ungariei, și tot amicul adevărat al Ungariei trebuie să dea sfatul de abatere din calea pornită. Bătrânul Ghiczi a dis odată, când era ministru de finanțe: Dacă nu ne succede să acoperim deficitul, toate jertfele aduse de națiunea maghiară din ziua dela Mohács încoace sînt zadarnice. Aceasta a fost înainte de asta cu un deceniu. În timpul din urmă, când același vechiu patriot 'și-a ridicat vocea desmăntătoare, ministrul Szapáry l'a combătut cu un noian de cifre care nu documentează și nu înșămnează mai mult, ca cifrele din raportul de față. Cabinetul ungar a strigat *pater peccavi* și partidul guvernamental, când a trebuit să voteze creditele suplimentare, a luat o față de judecător sever. Însă atât guvernul, cât și partidul guvernamental trebuie să-și facă datoria și să evite pe viitor creditele suplimentare. Timpul este serios și puterile Ungariei, slăbite prin o crasă economică nu mai sufer și mai departe încordare. Singurul mijloc este crutareal, maximul burgez, că voința trebuie adusă în concordanță cu puterea.

„Wiener Allgemeine Zeitung“ scrie: „Raportul ministrului de finance ungar pe cuartalul din urmă a anului curent a făcut impresiune nemulțumitoare și a avut influență și asupra comerțului cu efecte a zilei. Hotărîtor pentru apreațiarea raportului este faptul, că rezultatul sumar stă cu 2-37 milioane mai rău ca cifrele corespunzătoare din anul trecut. Deficitul acesta provine din aceea, că interesele pentru datoriile statului s'au înmulțit, ear' venitul din darea pe zahar și spirt a scăzut. Ce privește mărirea datoriilor statului, ministerul de finanțe scie de mai înainte, că străinătatea nu are despre investițiunile ungare părere atât de favorabilă ca Ungaria. Încercările făcute în Ungaria de a aduce spesele cu venitele în consonanță, totdeauna au rămas fără rezultat, și dacă în Ungaria se privește cu satisfacțiune îmbunătățirea creditului, întâmplată în timpul din urmă, nu trebuie lăsate din vedere

Foița „Tribunei“.

Măr și Păr.

Poveste.

De Nicolau Trimbișoniu.

(Urmare.)

Când inseră, Măr scoase din traistă ce biet a fost vînat, și s'a rugat de bătrâna să facă bine să-l lase să-și gătească cumva carnea de vînat.

Bătrâna a luat-o și a pregătit-o ea. Când gândi Măr, că acum va fi friptă carnea, dișe către bătrâna:

— Mamă! dar' de unde aș pute cumpăra puțină pâne de aici, eu nu știu rîndul; n'ai face bine să te îngrijesci d-ta? eată aici câțiva bani.

— Oh dragul meu! foarte bucuros 'ți-aș da eu și nu te-aș lăsa să-ți cheltuiesci banii, căci un călător are lipsă de bani, dar deu n'am, și nici nu vei pute căpăta la noi. Căci, crede-mă, dragul meu, nici noi demult nu mîncăm pâne. Aici în pădure este un taur sălbatec, care ne strică toate bucatele, și care rămân, încă le lăsăm noi pe câmp să se strice, fiindu-ne frică de acel taur. Din acea pricină de vre-o câțiva ani nici nu punem pe câmp nimic, ci trăim și noi ca vai de noi; de dus ear' nu ne-ar plăce să ne ducem din satul acesta, căci aici ne-am născut. Multe nenorociri s'au întemplat și cu oamenii, căci pe care l'a vădut numai, n'a mai scăpat de

coarnele și picioarele celui sălbatec. Vei mânca carnea și fără pâne, cum mîncăm și noi.

— Cum puteți duce fără pâne? — întrebă Măr.

— Vai de traiul nostru, — răspuse baba, — Dumneșeu să ferească pe toată lumea, să nu ajungă ce am ajuns noi.

— Apoi fi bună, mamă, și-mi spune despre taurul acela ce scii. Unde se ține? când vine? cum scii că vine? mare e? și altele din care aș pute cunoaște mai bine acel taur.

— Lasă-l năpustului, — dișe bătrâna, — să te ferească Dumneșeu să nu-l cunoști, ci să fii totdeauna ocolit de el. Dar' dacă vrei să scii, eată îți spun. E un taur mare, cu părul sur — aci se întrepruse bătrâna făcendu-și cruce dicend: Doamne ferește-ne — precum dișei e cu părul sur, cu două coarne, de câte un jumătate de stânjin, cu un ochiu în frunte și cu dinții ca la porcii cei sălbateci. Se ține aici în pădurea de lîngă sat, și pe câmp, mai ales acum când e iarbă verde pe câmp, mai mult e acolo decît în pădure. Apoi când e aci îl cunoaștem de pe sbierătura lui cea urfă, prin care ne dă de scire, să nu mergem nici unul afară din sat, că apoi e capăt de acela, care se duce.

— Unde l'aș pute întâlni? — întrebă Măr.

— Ba să te ferească Dumneșeu; și ce te-ar duce păcatele să-l întâlnești?

— Aș vră să-l omor.

— Poate 'ți-ai urf zilele?

— Ba aș vră eu să-i iau zilele.

— Lasă-te, dragul meu, de așa gânduri, căci cu acela nu se poate lupta nimeni, au cercat oamenii dela noi, s'au dus mulți cu furcoale, cu topoare și cu coase, dar' abia jumătate s'au întors vii, pe ceilalți 'i-a omorît.

— Eu totuși mă încred în câinii mei.

A cinat, apoi 'i-a făcut bătrâna pat și s'a culcat de s'a mai odihnit, căci s'a fost ostenit.

Dimineața s'a sculat, s'a rugat lui D-zeu mai mult ca în alte dimineți, s'a îmbrăcat, 'și-a săturat bine câinii, și s'a gătat de plecat.

Bătrâna încă s'a rugat lui Dumneșeu, ca să-i ajute.

Mergend Măr pe câmp nu vedu nimic, se întoarse către pădure și atunci audise o sbierătură puternică. El își strigă câinii:

— Na Florian, na Cioban, na Frunză-de-măgheran, să stați tot lîngă mine.

Nu mult trecu și eată vine taurul cel cu un ochiu în frunte. Ținea drept către el. Atunci el își luă arcul, își îndreptă săgeata, și îl nimeri tocmă în ochiu, de îi scoase ochiul. O sbierătură puternică dete taurul din pricina durerii, ce avea din pierderea ochiului; coarnele și-le implântă în pământ, și scotea pământ ca și cu lopata.

Atunci ear' strigă Măr:

— Na Florian, na Cioban, na Frunză-de-măgheran, pe el! căci și eu vin!

Și îl prinseră câinii, îl spintecară, ear' când ajunse Măr acolo, nu mai trebuia nimic, decît să-l lase în grija cânilor, căci 'și-a fost scos limba,

Lasă câinii să se sature și se întoarse apoi în sat.

O mulțime de oameni îl așteptau la capătul satului, care înștiințați de bătrâna și de sbieratul puternic al taurului, eșiră să vadă ce s'a fi întemplat.

— Fugit-a taurul? — întrebară oamenii.

— N'a fugit, — răspuse el, — și nici n'a mai fugi, căci l'am omorît. Uitați la gurile cânilor cum s'au săngerat în el.

Plecară dar' cu toții să vadă mort e taurul, care atâta pagubă le-a fost făcut. Oamenii nu mai încetară de a veni, căci s'a întins ca fulgerul vestea, că un străin a omorît taurul. Când îl vedură mort, mulțimea toată s'a adunat în giurul lui Măr, se puseră în genunchi și voiră să-i mulțumească. Dar el le dișe:

— Sculați din genunchi, fraților, căci numai lui Dumneșeu se cuvine să mulțumim în genunchi.

Plângend de bucurie, îi mulțumi toată mulțimea. El le dișe:

— Luați-i capul și îl ardeți, ear' trupul trebuie îngropat în pământ, ca nici poveste să nu mai fie de el.

Atunci merse la taur, îi tăia capul, și îl dete la oameni.

Merseră apoi cu toții în sat și făcură ceea-ce le spuse Măr.

Făcură apoi și o petrecere și își petrecură toți. După petrecere l-au întrebat oamenii, cu ce sînt datori pentru-că a omorît taurul?

nici simptomele, cum este de exemplu și diferența în cursul rentei de aur austriace și maghiare, care arată, că finanțele ungare tot nu se bucură de încredere necondiționată.

Așa scriu acele ziare, care devin în ex-tază formală, când vorbesc de guvernul ungar!

Intrunirea industrișilor români din Sibiu și giur.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sibiu, 4/16 August 1886.

Ieri am asistat la o întrunire de industriști români din comitatul Sibiului, pot să zic, la un fenomen nou în viața poporului nostru românesc din țările cunoscute ungare. Causa acestei întruniri a fost, din cele ce am auzit că s-au vorbit în întrunire, războiul vamal, ce bătute populația transilvană de o lună și jumătate. După cum ați fost binevoit a anunța, întrunirea era să se țină în localul reuniunii sodalilor. Acesta, cu toate că afacerea nu-i privește pe ei de-a dreptul, fuseseră așa de prevenitori și au oferit întrunirii localul modest al dînșilor. Dar' vedându-se pe urmă, că localul reuniunii sodalilor este prea îngust, din bunăvoința otelerei dela „Împăratul Romanilor“, a doamnei Roth, s'a mutat întrunirea în sala hotelului dela „Împăratul Romanilor“.

Aci dl N. Cristea a deschis întrunirea cu un discurs improvisat, în care după-ce a arătat ce este comerțul și industria pentru o țară, a arătat în vre-o câteva trăsuri, care pot fi pentru țară, direct și indirect, consecuențele războiului de vamă, dacă va ține îndelung și în sfârșit a spus, că unii dintre meseriași din Sibiu preocupă de consecuențele războiului și nemulțumiți cu proiectele câte se fac din partea diarelor maghiare pentru domolirea războiului, au crezut, că negreșit va fi bine dacă, cu deosebire cei interesați în linia primă, se vor sfătuși împreună, mai întâi asupra consecuențelor și apoi cum ar fi ca aceste să se înlăture.

După dl N. Cristea a luat cuvântul dl protop. al Seliștei Dr. Nicolae Maier, care a venit cu Selișteni, Galeșeni, Tilișcani etc. la întrunire. Acesta a arătat în cazuri concrete, că comerțul e ca și omorât în părțile comitatului și populația va fi silită sau se peară de foame, sau se emigreze. Deci dînsul nu poate mulțumi destul acolora, în mijlocul căror s'a produs idea salutară a întrunirii de astăzi și le mulțumesc, pentru-că idea aceasta au și pus-o în lucrare.

După-ce s'a ales un birou *ad hoc*, dl președinte N. Cristea pune la ordinea zilei următoarele întrebări de rezolvat:

1. Se simte necesitatea, de a se face ceva în cestiunea închiderii vămilor despre România?
2. Crede întrunirea, că proiecte, cum sînt cele prin care se pune în perspectivă deschiderea de piețe pentru industrie în Alföld și în Bulgaria, vor duce la scop și vor scăpa populația din comitat de perire?

După o discuțiune mai îndelungată, la care au luat parte reprezentanții din Boița, Seliște, Tilișca, Sibiu, întrebarea cea dintâi s'a răspuns afirmativ, că adică se simte trebuința de a se întreprinde ceva în cestiunea închiderii vămilor spre România.

Întrebarea a doua s'a răspuns negativ, dîcându-se din toate părțile, că cu deosebire pentru aceia, care făceau mai înainte negoț cu România, proiectele cu Alföld-ul și cu Bulgaria sînt egale cu moartea.

Discutându-se timp mai îndelungat asupra cestiunii, că ce ar fi de a se face, ca populația să nu fie expusă timp îndelungat răului ce urmează din închiderea vămilor, întrunirea se concentrează asupra ideii de a se adresa la camera comercială din Brașov cu un memorandum, prin care să arete starea cea deplorabilă, în care este pusă industria și comerțul comitatului prin închiderea vămilor și să o roage a face pașii de lipsă la guvern pentru reîncoapierea relațiilor comerciale cu România.

Ideii acesteia i-s'a dat expresiune printr-o rezoluțiune formulată de președintele întrunirii și spriginită în urmă unanim de întrunirea întreagă.

Eată rezoluțiunea așa după-cum s'a primit:

„Să se adreseze camerei comerciale din Brașov un memorial, în care să se facă evident, că, dacă nu va înceta în grabă războiul vamal cu România, locuitorimea dela poalele Carpaților, care despart Transilvania de România, din acest comitat, are să ajungă la sapă de lemn. Deci camera să intervină la înaltul guvern pentru o regulare nouă a tarifelor de vamă, pe baza unei convențiuni comerciale cu România.

„Cu ducerea în îndeplinire se însărcinează un comitet, care la timpul seu va raporta întrunirii și îi va ceti memorialul“.

Rezoluțiunea s'a primit unanim.

După primirea rezoluțiunii, întrunirea a mai primit și concludul: comitetul să se pună în înțelegere cu Reuniunea comercială din loc și să o întrebe, dacă membrii ei ar fi aplecați a interveni și dînșii, fie separat, la camera comercială din Brașov, însă tot în înțelesul cuprins în rezoluțiune, fie împreună cu reprezentanții industrișilor români din comitatul acesta.

Îndată după aceasta s'a ales comitetul din următorii membri: Nicolae Cristea, Dr. Nicolae Maier, Eugen Brote, Demetriu Comșa, Artemiu Trifan, Ioan Constantinescu, Radu Istrate, Man Lungu, Nicolae Coman, Vizantie Marcu, Simeon Rodean și Nicolae Grecu.

Cu aceste întrunirea s'a terminat și membrii s'au dus, fiecare cu mulțumirea în sine de a fi inițiat un lucru bun, la casele lor.

Administrația în Turcia.

„Revue de l'Orient“ scrie următoarele:

Reorganizarea administrației turcesci urmează cursul seu, încet, după-cum situația complicată o cere, și dacă ministerul actual mai stă câțiva ani la putere, nu mai e nici o îndoială, că multe departamente vor fi reorganizate destul de complet.

Comisia de reorganizare se ocupă mai ales de suprimarea numeroaselor sinecure; așa după inspectorii financiari dispar inspectorii judiciari, apoi după aceștia subguvernatorii de provincii și alții.

Afară de idea de a simplifica ruajul administrativ, comisiunea are asemenea în vedere sistemul de concentrare. Actualmintea cea mai mare parte din funcțiunile provinciale sînt date

de guvernatori, așa că nepotismul și coruperea joacă un rol principal în numirea funcționarilor.

Guvernatorii generali venind în provinciile lor, aduc cu ei o mulțime de rude și prietini, cari așteaptă să trăiască și să se îmbogățască pe seama populației provinciei. Cea dintâi grijă, ce o are ori-care guvernator, când vine în provincie, e de a destitui cât se poate mai mulți funcționari pentru a împărți în urmă acele posturi rudelor și prietinelor sei. Restrîngînd din ce în ce mai mult numărul funcțiilor provinciale și transformându-se astfel, ca titularii să fie numiți de guvernul central se speră, că încetul cu încetul se va ajunge la formarea unui corp de funcționari ai statului, servitori credincioși și desinteresate asemenea cu funcționarii, ce există la celelalte națiuni europene.

Se pretinde, că Wettendorf-Bey, părăsind serviciul turcesc, ar fi emis opinia, că reorganizarea imperului nu se poate face decât prin Turcii înșiși, și că e aproape cu neputință unui funcționar european isolat, de a contribui, cât de puțin la acest rezultat. Din nenorocire, această idee nu aparține funcționarului german, aceasta e opinia ori-cărui patriot turc, aceasta e idea, pe baza căreia s'a fondat politica lui Said-Pașa și aceea care animează acum pe Kiamil-Pașa.

Fără a desprețui serviciile aduse, sau cari pot să le aducă funcționarii străini în reorganizarea administrației turcesci, nu e numai aceasta singura consecuență, pe care Turcii o așteaptă dela acest amestec al străinilor, în afacerile lor proprii. Ei au mare speranță, că acești străini vor avea o influență asupra moralei funcționarilor turci. Străinii, pe cari guvernul turcesc i-a adus în serviciul seu, și pe care îi plătesc destul de bine în principala misiune de a servi de exemplu funcționarilor turci, de a-i face să servească mai târziu nu pentru interesele lor proprii, ci în binele patriei. Acești, străini au desigur sentimentul dreptății, știu datoria ce le incumbă, ei persistând ca să se introducă reforme administrative ca și în celelalte state europene, vor împinge pe guvern să clădească această zidire pe nise base slabe și în loc de a-i ajuta cu ceva, nu vor face decât ceea-ce au făcut și predecesorii lor, a crea o situație echivocă și rea.

Trebuie ca toate reformele să fie aplicabile. Pentru-ce e bună chiar cea mai bună instituție din lume, dacă e dată pe mâna unor funcționari fără nici un scrupul și corupți?

Funcționarii străini sforțându-se a exercita o influență morală asupra tinerilor funcționari turci, vor aduce un puternic sprigin Sultanului și ministerului seu pentru ideile reformatoare, de care e animat.

Starea Irlandei.

„Indépendance belge“ publică următorul articol:

Turburările urmează în fiecare zi în cea parte a Irlandei, unde protestanții antiparnelisti sînt în majoritate; adică la Belfast, capitala provinciei Ulster. Protestanții din Belfast sînt foarte turburați, pentru-că o circumscripție electorală din orașul lor a ales un reprezentant al proiectului *Home-rule*, anume pe dl Sexton. Pentru-ca să-și răbune de această alegere, caută necontenten ceartă catolicilor, făcînd în același timp mult rău poliției când intervine ca să liniștească turburările.

Astfel se explică turburările zilnice. Ele mai au, ce e drept, prelungă această cauză imediată, o altă cauză mai înaltă, care nu trebuie perdută din vedere: violența campaniei oratorii, ce lordul Churchill, acum cancelar al echipierului, a făcut anul trecut contra proiectului *Home-rule*.

Cu această ocazie deputatul tory sfătuia pe protestanți să pună mai bine mîna pe arme, să înarbozeze stindardul războiului civil, decât să se supună proiectului *Home-rule*. Acest limbaj violent al lordului Churchill a înflăcărat spiritele așa, că aștia greu se pot liniști. *Home-rule* așa cum îl propusese Gladstone n'a fost votat de parlament și el a fost până la un punct oare-care condamnat prin verdictul electoral; prin urmare, conștiența, pentru-ca protestanții să înceapă un război civil, nu mai există. Însă protestanții din Ulster au lucrat prea mult pentru a face aceste violențe; au avut timp să-și ascute armele, n'au voit să le lase să ruginească.

Ați situația a câștigat o gravitate reală. O proclamațiune în extremis dată de John Morley secretar de stat al Irlandei din cabinetul lui Gladstone a interzis purtarea și vinderea armelor la Belfast și Londonderry. Turburările, cari se produc așii, nu sînt așa de sângeroase și urmate de furturi de moarte. Însă ceea-ce constituie pericolul situației e pretextul, ce pot da aceste turburări cabinetului Salisbury, pentru a aplica Irlanda politica de represiune atât de dorită de membrii cei mai reacționari. Noul secretar de stat al Irlandei sir Mihail-Beach, se ocupă deja împreună cu lord-primarul din Belfast pentru a împiedica, ca turburările să se mai reînceapă. N'ar fi nimic mai înțelept și mai legitim, dacă ar fi vorba numai de nise simple măsuri polițienești aplicate în locurile unde sînt turburări. Presupunînd însă, că adversarii represiunii ar fi în minoritate în noul cabinet, acesta nu va fi el încercat de a generaliza aceste dispoziții, ce le va lua pentru a liniști Belfastul?

Politica irlandeză a noului cabinet de revizuire se razimă pe minoritatea protestantă din Irlanda, care a fost aștită la excese de lordul Churchill. Nu va crede oare de cuviință cabinetul, ca pentru a menagia susceptibilitățile protestanților să aplice asupra întregii Irlandei măsurile excepționale, cari cu drept cuvînt n'ar trebui aplicate organizatorilor din Belfast?

Acest început ar fi periculos; după-cum se știe partidul parnelist a declarat, că proiectul de *Home-rule* al lui Gladstone însoțit de reforme agrare, ar fi minimul concesiunilor sale. Însă el n'a însoțit această declarație de nici o amenințare. Numai câteva ziare ultra-parneliste fără autoritate reală au dat a înțelege, că dacă majoritatea Irlandei nu va primi ceea-ce voiesce, atunci ea va eși din această liniște și va începe a lucra prin violențe. Nu e probat, că Parnell și colegii sei nu vor primi pentru moment măsura moderată a proiectului *Home-rule*, pe care cabinetul Salisbury va trebui să o acorde ori-cum ar fi.

Din ultima întrunire ținută acum în urmă de parnelisti reese, că ei nu vor considera aceste concesiuni decât ca un acompt al măsurii radicale, a cărei realizare o vor urmări până la sfîrșit. Cu alte cuvinte, nimic nu arată din partea lor, că ei ar avea plăcerea să precipite lucrurile prin acte violente. Mijlocul, prin care s'ar face ca populația liniștită să recurgă la vio-

— Cu nimic, — răspuse Măr.

— Numai așa nu te lăsăm, trebuie să primesci ceva dela noi, — strigă mulțimea, — îți vom da bani câți vei pute duce.

— Fraților! — le zise, — eu acum nu merg acasă ca să-mi fie de ceva folos, ci când mă voi întoarce, va fi alta; acum nu pot să primesc.

Ascultară oamenii și nu îl mai îmbiară.

Și ear' a mers multă lume împărăție, până a ajuns într'un oraș. Chiar pe la ameași ajunse și fiindu-i foarte cald, se băgă într-o casă, ca să ceară puținică apă, să-și stîmpere setea.

În casă era numai o muiere bătrână, care la rugarea lui, ca să-i dea apă, răspuse:

— Oh! dragul meu, bucuros ți-aș da, numai să fie în casa mea, dar' nu e nici o picătură. Aici în orașul nostru este numai o fîntână, în care este un bălaur cu șapte capete. Acesta tot la o jumătate de an cere câte o fată, pe care o vrea el, ear' orașul trebuie să-i dea, căci de nu, nu ne dă apă. Acum chiar pe fata împăratului a cerut-o; împăratul fiindcă o are numai pe ea, nu ar vră să o dea, a și cercat să o schimbe, dar' bălaurul a cunoscut că nu-i aceea, și acum nu vrea să ne mai dea apă, până nu-i va da împăratul fata. De cinci zile n'am beut și așa nu mai putem să o ducem, — poate așii, așa era vorba, — o va da împăratul, căci n'are încotro. Nici noi n'avem ce face, dacă sîntem așa de nefericiți.

— Dar' frumoasă e fata împăratului? întrebă Măr.

— Dar' încă ce mai frumșetă, par'că ar fi ruptă din soare. Nu e mai bătrână decât de vre-o șese-spredece ani, cu părul galben ca-și-când ar fi fire de aur. Dar' apoi ce buneță, ce inimă are, nime nu știe și nici nu-și poate închipui numai acela, care a putut să vorbească vre-odată cu ea. Destul de rău ne pare și nouă, de mai că ni se rupe inima, căci numai pe ea o are împăratul, și ar fi pagubă mare, dacă s'ar stînge neamul împăratului; n'avem însă ce face, așa ne-a rînduit Dumnezeu!

— Ei! dar' nu e nimeni să poată omori pe acel bălaur?

— Oh! Doamne, — răspuse bătrâna, — dar' cine s'ar pute împotrivi cu acea bidiganie spurcată? Nu se poate apropia nimeni, căci îndată îl trage în fîntână. Apoi cine ar pute lupta cu șapte capete înveninate? Se zice, că dacă i-ar tăia cineva vre-un cap, îndată alte trei s'ar face din el.

— Eată aici am puțină carne ce-am vînat în pădure, fii bună, lasă-mă să o frig, să mîncăm și să odihnesc puțin, apoi mă duc să ved și eu ce fîntână este și ce bălaur se ține în ea.

— Ți-o frig eu dragul meu; vom merge mai mulți acolo, căci precum știu, chiar așii își va aduce împăratul fata.

— Voiu cerca eu să-l omor, — zise Măr.

— Ba! lasă-te de acea socoteală, căci nu vei pute, și atunci mai tare se va mînia bălaurul

pe noi, și nici după-ce îi va da împăratul fata, nu va vră să ne mai dea apă.

— Numai puțin să mîncăm și să odihnesc, apoi să fie ce va fi, tot cere, câinii mei mult îmi vor ajuta.

Atunci bătrâna fripse carnea și o puse înaintea lui Măr, care mîncă cu poftă bună fiind tare flămînd. Tot ce a rămas, friptă și nefriptă, o dete cânilor.

După-ce mîncă se puse să odihnească, însă nu putu să doarmă, căci gândurile îi umblau tot pe la fata împăratului. Vădînd, că tot nu poate să odihnească, se sculă, făcînd trei cruci, își luă câinii, încinse sabia și plecă la fîntână.

Acolo, când ajunse, vădî o mulțime de oameni, care așteptau să vină fata împăratului. Se băgă și el în mulțime. Nu mult însă stătî, căci eată veni dintr-o parte o trăsură toată îmbrăcată în negru, din care când se opri, se coborî o fetiță frumoasă, de gîndiai că e ânger scoborît din cer. Păru-i galben, lăsat pe spate, fața-i gingașă, ochii cei vinetii, buzele subțiri și roșii, o ridicau preste celelalte zidiri ale lui Dumnezeu.

Cum se coborî din trăsura, o înecă plînsul, și cu ea plîngeau toți oamenii. Ți-se rupea inima vădîndu-o pe sîrmana fată cum își aștepta moartea. Nu mai putu sta pe picioare, leșină și căzu la pămînt. Când o vădî aceasta Măr, nu mai putu răbda, eși din popor, chemă câinii cu el, se duse la fată și-i zise:

— Scoală, dragălașă ființă! nu te teme! că eu nu te voiu lăsa să te omoară bălaurul.

Atunci ea își ridică capul, și vădîndu-l aci, zise:

— Cine ești tu de mă batjocuresci, sau îți pui viața pentru mine?

— Eu sînt, dragă, un străin, care din norocire am ajuns aici, și vădînd ce este, voi cerca să te scap...

— O să-ți pui viața vrei să zici? îl întrerupse fata; — lasă-mă, du-te de aici, scapă-ți baremi viața ta, și nu gîndi la mine, la o nenorocită, ale căreia minute din viață sînt numărate.

— Fără de tine tot nu voi pute trăi pe astă lume, căci decînd te-am vădîut, mi-ai cădîut la suflet, mi-ai legat inima, și te-ai întipărit în mine.

— Ești tînr, nu-ți băga viața în primejdie, du-te și mă lasă, căci mult nu mă vei ved, și atunci mă vei uita; du-te scapă-ți viața, căci ar fi pagubă să perî cu mine în ghiarele bălaurului.

— Fără tine nu mă duc; mai bine mor!

— fii răspunsul scurt al lui Măr.

— Apoi de ce ți-ai pune viața pentru mine?

— întrebă fata.

Atunci Măr nu mai știu ce să zică.

Într'un târziu zise:

— Nu mă întrebă.

Nu o să murim nici unul, căci trebuie să fim fericiți.

(Va urma.)

lențe, ar fi o nedreptate ca aceea a aplicării asupra întregii Irlande a măsurilor de reprimare, ce trebuiesc aplicate numai protestanților din Belfast. Prin urmare hotărârile, ce va lua guvernul față cu disordinile protestanților, va avea o influență serioasă asupra evenimentelor viitoare.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Șomcuta-mare, 15 August 1886.

Nu știu dacă veți primi dela cineva o descriere mai amplă a adunării generale a societății pentru fond de teatru ce s'a ținut în 11 l. c. în acest an în Șomcuta-mare, de aceea îmi permit a Vă trimite unele notițe scurte ce mi le-am făcut.

Inteligența din Șomcuta și giur s'a arătat și astădată la culmea misiunii, și 'și-a câștigat cu un titlu mai mult la meritele de pe terenul cultural al acestui ținut. Sânt vrednici de toată lauda frații Chioreni pentru zelul lor și ospitalitatea, cu care au primit oaspeții cari s'au adunat la această adunare.

Dar' las să vorbească faptele.

Încă în 10 l. c. au început a se aduna oaspeți din toate părțile. Înaintea vice-președintelui, căci din întreg comitetul numai acesta a venit la adunare, a mers spre întâmpinare până la Baia-mare o deputațiune numeroasă.

S'a întrunit în salele edificiului numit pretorial, o cunună frumoasă de oaspeți, cari 'și-au petrecut bine până târziu la accentele plăcutelor cântări ale muzicii Gogi din Bistrița.

În 11 l. c. dimineața s'a servit prin protopopul local liturgia, ear' la 10 oare s'a deschis ședinta prin dl vice-președinte Iosif Vulcan prin o frumoasă vorbire, în care arată dezvoltarea limbei, trecând prin fazele excentricității puristilor și a fonetistilor precum și dezvoltarea teatrului. Președintele i-a răspuns bineventând adunarea dl adv. Andrei Medan. S'au ales 2 notari ad hoc în persoanele d-lor Marcu și I. Ghețe. S'au cetit raportul comitetului și al cassarului. S'au ales o comisiune pentru propuneri, alta pentru censurarea socotelilor și a treia pentru înscrierea de membri noi.

În urmă dl Dr. A. P. Alexi a cetit o disertațiune intitulată: Wilhelm Tell, studiu literar după Frideric Schiller (extras din un studiu mai mare), care fu ascultată cu viu interes și adeseori aplaudată, care disertație se va publica în „Familia“.

Seara a fost concert și teatru. S'au cântat pe piano și cu gura mai multe piese, cari s'au executat bine prin domnișoarele Borbola și Antal. Declamațiuni încă au fost cari au produs un efect bun. Apoi s'au jucat 2 piese mai mici teatrale, în cari a excelat dl Milian. Producțiunile au durat până la 11 oare. Au participat un public foarte numeros, încât spațioasa sală de producțiune era deplin îndesuită.

În 12 l. c. s'au continuat la 9 oare ședințele adunării. Comisiunile 'și-au prezentat raporturile. O discuțiune mai lungă s'a încins la propunerea comisiunii de propuneri, de a se vota un premiu de 300 fl. pentru cea mai bună bucată teatrală scrisă cu referență la datinele, obiceiurile, limba și toate referințele poporului român de dincoace de Carpați. În urmă s'a primit a se transpune această propunere comitetului cu însărcinarea, de a o studia mai de aproape, și apoi a raporta despre dînsa în adunarea anului viitor. În urmă dl vice-președinte a cetit o comedie într'un act, carea fu ascultată cu mult interes. Se va publica în foaia societății „Familia“.

Locul pentru adunarea anului viitor nu s'a putut stabili, nefiind invitată niciăiri, s'a conștientizat comitetul cu rezolvarea în privința aceasta.

În 13 l. c. la 2 oare s'au întrunit mai bine de 100 persoane la un banchet, între cari cu multă bucurie am salutat o frumoasă cunună de dame. Defectele părții culinare s'au împlinit prin un mare număr de toaste, al căror șir l'a deschis dl vice-președinte Ios. Vulcan pentru Maiestățile Lor și Casa domnitoare. Dl Nilvan pentru Vulcan, acesta pentru comitetul arangiator. De aci încolo pentru diferite persoane, care au contribuit la reușita festivității. Mai notez toastul d-lui Andr. Medan pentru memoria D-rului Vasici ca fost reprezentant al vegetarianismului, la al cărui cult aderează și dl Medan; a dlui Dr. Alexi pentru unirea, armonia și buna înțelegere între inteligența și pinca română, și a d-lui Popescu, director de la Bêrlad pentru profeșimea română.

La suplinirea defectelor culinare au contribuit nu în mod neînsemnat piesele musicale și îndeosebi cântecele vestitului lăutar George dela Bistrița.

Seara a fost balul, care a fost mai bine cercetat ca concertul. Quadrilul l-au jucat peste 100 părechii. Câteva dame erau și în costum românesc. Afară era o tempestate în natură; trăsnete și fulgerele circulau mai fără întrerupere. În sala de joc încă era o tempestate cauzată prin agitațiunile inimilor june, aci încă circulau fulgere aprinșoare, însă nu din nori, ci din inimile frumoaselor jucătoare.

Petrecerea a durat până în ziua albă.

În pauză am auzit pe dl Dr. Lucaci toaștând pentru damele române. *Un oaspe.*

Cronică.

Din cauza sfinței sărbători de mână numărul proximal „Tribunei“ va apărea numai Joi seara.

Conflictul dela granița austro-ungară-română. Cetim în „Voința Națională“ din București următoarea deslușire oficioasă: Șciut este, că riul Bahna este considerat ca linia de demarcațiune a frontierei noastre despre Austro-Ungaria, în punctul Verciorova. Noi avem deja construită o șosea până la marginea acestui riu. S'a întâmplat însă, ca acest riu să 'și schimbe cursul sau să cuprindă o parte din teritoriul nostru. Vecinii nostri Unguri au cerut, ca porțiunea de teritoriu dintre vechia albiă a rîului sus numit și cea nouă să fie declarată de teritoriu neutru până la limpedirea situației. Guvernul nostru a aderat în principiu la această cerere preținând însă ca drepturile de proprietate, pe teritoriul ce se cerea să fie declarat neutru, să fie respectate de vecinii nostri Unguri. În acest sens, guvernul român a și dat ordin autorităților din localitate să observe, ca aceste drepturi de proprietate să nu fie nesocotite și la cas de trebuință să iie chiar măsuri pentru a le face să fie ținute în seamă. Se pare că vecinii nostri Unguri n'au voit să țină seamă de toate acestea, căci mai dîlele trecute ei au împiedecat pe o femeie din Verciorova să 'și cultive pămîntul ce-l posedă în așa numitul teritoriu neutru. Atunci comandantul punctului Verciorova, conform ordinelor ce avea, veni în ajutorul femeii, în cestiune, înlesnindu-o de a 'și exercita drepturile sale de proprietate și punând câteva sentinele pe marginea noului curs al Bahnei. În timpul acesta însă cestiunea se trata pe cale diplomatică între guvernul nostru și dl baron Mayr, ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei, cari conveniră ca teritoriul în jos să fie declarat de-ocamdată neutru până-ce afacerea se va limpezi pe cale amicală. Acest arangement fu adus la cunoștința comandantului punctului Verciorova, care ridică imediat de pe graniță sentinelele, cari nu stătura acolo decât numai câteva oare. Totul se petrecu în liniște și prestigiul nici uneia din cele două puteri interesate nu fu atins de nimeni.

În Fiume încă tot nu a încetat colera. Alaltăieri s'au îmbolnăvit 5 persoane și a murit una de coleră. În cele trei zile până la 15 al curente s'au îmbolnăvit numai în spital și în institutul alienaților 14 indiviți de coleră.

Metodul lui Pasteur se introduce și în institutul patologic dela universitatea din Budapesta. S'a început deja pregătirea virusului de inoculare, cu care în scurtă vreme se vor începe experimentele.

Himen. Domnul Ilie Iuga, cleric abs. își va sîrba în 29 Aug. n. cununia cu d-soara Maria Rusu în Chintelnice. — Tinêrul Ioan Grozescu, neguțator 'și a sîrbat cununia în 8 August n. în biserica română din Basania cu d-soara Emilia Orgoviciu fîica dlui Ioan Orgoviciu, învățător în Almás-Kamarás.

Cosmorame. Dumineca trecută 'și-a ținut domnul inginer Carol König de aici ultima producțiune fizico-optică. De astădată publicul a spriginit mai bine producțiunea dlui König, care din partea sa încă a făcut tot posibilul, pentru a satisface așteptării publicului. Tablourile arătate de dl König au fost din cele mai interesante și dovadă despre efectul lor au fost aplauzele, cu care spectatorii au primit multe din ele. Aflăm, că dl König are de cuget a merge în România pentru a da în unele orașe române câte o serie de reprezentațiuni. Îi dorim dlui König în România succesul meritat de interesantele sale producțiuni.

Din Bucovina i-se scriu diarului „Neue Fr. Presse“ următoarele: Răsboiul vama cu România se simte în Bucovina în mod foarte favorabil, fiindcă această țeară dela graniță mai tare este atinsă. Două corporațiuni însemnate ale țerii au început deja a lua măsurile de întâmpinare contra pagubelor, ce rezultă din acest răsboi pentru neguțătoria și industria bucovineni. În prima linia a instituit camera comercială un comitat special, care are să se consulte asupra măsurilor, ce sînt de luat pentru a ajuta cel puțin în primele momente industriei și comerțului lovit prin rumperea relațiilor comerciale cu România. Totodată președintele camerei a fost autorizat să invite la consultări pe toți deputații consiliului imperial și a dieței țerii precum și alte persoane însemnate din Bucovina. Consiliul municipal al capitalei țerii Cernăuți la recomandarea deputatului Dr. Tomasciuc a și delegat deja pe consilierul municipal Leon Rosenzweig în comitetul amintit. Din consultările și

motivările camerei comerciale și ale consiliului municipal rezultă deja atîta, că pentru a da de lucru lucrătorilor trebuie începute toate construcțiunile hotărîte și proiectate. De aceste se țin construirea edificiului pentru oficiul postal și telegrafic, construirea pedagogiului pentru învățători și învățătoare, construirea unui penitenciar, unui edificiului pentru noul gimnasiu inferior învîntat pentru Cernăuți, construirea drumurilor necesare în țeară etc. Stagnarea afacerilor, care cu deosebire în comunele dela graniță se simte atît în clasele de jos, cît și cele de sus, face să dorim, ca comitetului să 'i succedă a 'și împlini intențiunile și a da mai înainte de lucru populațiunii lipsite. Îmbunătățirea stabilă însă nu putem aștepta, decât dela reînnoșirea relațiilor economice cu România. În aceasta sîntem cu desevîșire de acord cu președintele camerei comerciale dl Langenhahn. Nici o țeară din monarhie nu este avisată în privința economică la România ca Bucovina.

Germania și societatea de navigațiune pe Dunăre. Cetim în „Neue Freie Presse“: Dela izbucnirea răsboiului vama între Austria și România, în Germania se discută foarte mult raportul între interesele comerciale germane și societatea de navigațiune pe Dunăre. Cu un deosebit interes se accentuează într'o revistă specială trebuința înființării unei societăți germane de navigațiune pe Dunăre. În acel articol se probează cu date statistice ce însemnătate mare are Dunărea pentru producțiunile germane și în ce măsură mică participă societatea germană de navigațiune la comunicațiunea de pe acel riu. În anul 1885 societatea austriacă de navigațiune cu vapoare a importat mărfuri în Germania pe Dunăre până la Passau în sumă de 23.3 milioane chilogramme afară de lemne și cereale, precînd tot în acel an societatea sudică germană de navigațiune cu vapoare pe Dunăre, unica societate germană, a transportat tot pe acel riu mărfuri la import numai în sumă de 5.5 milioane, ear' mărfuri de export cea dintîi a transportat 29.9 milioane și cea din urmă numai 4.3 milioane chilogramme.

Avînd în vedere, că „societatea austriacă de navigațiune cu vapoare pe Dunăre“, din considerațiunea răsboiului vama contra României își va modifica tarifele față cu statul român, e o mare nevoie de a apăra producțiunea germană de nisele pagube, ce le-ar pricinui o asemenea eventualitate. Germania-de-Sud gravitează cu mărfurile sale spre piețele dela Dunărea-de-jos; cea mai însemnată cale de comunicațiune în această privință este Dunărea, pentru aceea ar trebui să se facă ceva, ca această cale să poată fi întrebuințată.

Dacă imperul intervine la Gurile Sulinei pentru ocrotirea intereselor comerciale ale Germaniei-de-Nord, pentru motivul, că producțiunea acesteia se transportă foarte ieftin pe apă în Orient, tot asemenea ar trebui, ca imperul să exercite o influență și asupra stațiunilor de comunicațiune de pe Dunărea centrală, precum și asupra barierei dela Porțile-de-Fer, pentru-ca cu chipul acesta să ocrotească interesele comerciale ale Germaniei-de-Sud. În acest scop ar trebui să avem o societate germană de vapoare, care să fie în stare a transporta toate cerealele germane pe vase exclusiv germane.

„Neue Freie Presse“ ăice, că de asemenea păreri trebuie să se țină seamă, deoarece-ce ele au început a se manifesta foarte des în Germania.

Servitorul de cameră al Maiestății Sale un moșneg trecut de 70 de ani, cu numele A. Hannakampf, care de un șir lung de ani a făcut cu credință serviciul prelîngă persoana Monarhului, a murit. La înmormîntare Maiestatea Sa a fost reprezentat prin adjutantul general baron Popp și prin adjutanții Resch și Weigelsberg.

Regele Umberto ca literat. Regele Italiei Umberto a ordonat facerea unei ediții nouă a poemului lui Dante „Divina Commedia“ cu comentariile lui Ștefan Talice din secolul XV. Cartea poartă următoarea dedicațiune: „Maiestatea Sa regele Umberto I. al Italiei ordonînd edarea acestui comentariu antic al lui Dante dorește totodată, ca să fie dedicat iubitorului său fu Victor Emanuel ca premiu pentru iubirea lui de studii și pentru-ca spiritul lui să se întărească prin această dumnezească poezie, ear' inima lui să se crească în cultul literaturii patriotice“.

O aniversare. Astăzi se împlinesc 100 de ani dela moartea eroului și filosofului rege Frideric II cel mare al Prusiei. La voința împăratului Wilhelm această zi memorabilă nu se va sîrba în mod oficial, dar' neoficial o sîrbează toate cercurile din Germania. Atît militarii, cît și literații și cu un cuvînt întreg poporul german își aduce cu pietate aminte de marele rege, care a întemeiat puterea casei Hohenzollern, a ridicat Prusia la vază și renume înalt și a fost cel mai remarcabil domnitor european al secolului trecut. Beliduce eminent, om de stat și diplomat mare, iubitor de litere și cunoscător adînc al literaturii franceze, care pe timpul lui era în floare, dar' dușman mare al împărației Habsburgilor; el a fost acela, la a cărui moarte neuitatul nostru împărat Iosif II a ăis: „Ca pe un soldat moartea lui mă întristează, dar' ca cetățean al Austriei, regret că n'a murit cu 30 ani mai înainte“.

Varietăți.

(Un mod de a îngriji de copii.) Primăvara trecută s'a putut ceti în mai multe ăiare ale Parisului un anunț, prin care un proprietar de moși în Bretania oferi a se însărcina în timpul căldurilor mari ale verii, de locuința, de nutreșmentul și îngrijirea copiilor unor părinți avuți, cari pot plăti o mică îndemnisățiune și 'i vor încredința copiii lor; afară de aceasta făgădui, că îi va iniția în elementele sciinței botanice și ale economiei agricole. Termină anunțul seu prin indicarea, că un agent al seu plin de încredere va veni la începutul lui Iunie la Paris, spre a da părinților toate informațiunile dorite și a conduce pe copiii, ce îi vor încredința până la locul destinațiunii lor. Mai mulți părinți, preferind o călătorie de plăcere unei șederi la țeară, încredințară copiii lor acestui agent atît de bine recomandat. Dl Mouchy, un funcționar al căii ferate a Occidentului, era din numărul lor și 'și încredințase ăisului proprietar de moși doi băieți ai lui în vîrstă de 8 și 9 ani. În ăilele trecute, dl Mouchy, dorind să 'și revadă copiii, se duse cu soția sa la moșia dlui Blanchard, așa se numește proprietarul din Bretania, fără a 'i anunța de mai nainte visita lui, voină să surprindă pe copiii lui. O adevărată surprindere îl aștepta acolo; pe băiatul cel mai mare îl găsi desculț, pe jumătate gol, cu haine sdrînfuroase însărcinate cu paza oilor (inițierea în elementele economiei agricole). Fratele lui cel mai mic, care se bolnăvise din cauza rîului nutreșment, zăcea în grajdul cailor. Se înțelege, că dl Mouchy luă îndată copiii lui dela o asemenea îngrijire și intență dlui Blanchard un proces criminal. Se presupune, că toți copiii, cari se încredințaseră acestui filantrop ipocrit, au suferit o asemenea îngrijire.

(Ultimul concert al lui Liszt.) Persoanele cari culeg amănunte biografice vor afla poate cu plăcere, că în seara de 19 Iunie a. c. la casinul din orașul Luxemburg, Liszt a cântat pentru ultima oară, cu toate că medicii îl opriau. El a executat unul din valsurile sale și arangiașmentele sale pe cîntecele poloneze ale lui Chopin. În ultimele momente ale lui Liszt, s'a aflat, că, în delirul seu, el se ocupa mereu de musica lui Wagner, murmurînd câte-odată: „Tristan, adio, Tristan.“ Apoi fîica lui întrebîndu-l dacă s'a obosit, îl răspunse: „Nu știu“ și 'și dede suflatul . . . Eată o notiță pentru cei-ce vor să urmeze pe ilustrul măestru până la sfîrșitul carierei sale de pianist.

(Vița în California.) Cetim în „Gazette Universelle“: Un cetățean din Aschaffenburg, a nume Gundlach, care emigrase în America acum 40 de ani, introdusese vinicultura pe moșia sa Sonoma, aproape de San Francisco. Vița o adusesse dela Palatinat. În anul acesta recolta sa este estimată la 700,000 hectolitri. Această cifră probează ce întindere a luat această nouă cultură în California.

Bibliografie.

„Bisericea și școlă“. Foaie bisericească, școlastică, literară și economică. Ese odată în săptămână: Dumineca. Arad, 3/15 August 1886. Anul X. Nr. 31. Sumar: Circular al Prea Sfinției Sale Ioan Mețianu, episcopul Aradului. — Ameliorarea salariilor învățătoresci. — Căuturmul de pămînt (continuare). — Diverse. — Concurse.

„Fôia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Dumineca. Caransebeș, 3/15 August 1886. Anul I. Nr. 31. Sumar: Provocare. — Publicațiune oficioasă. — Congresul național-bisericesc (urmare). — Plugarul român și preotul seu, de T. Barzu. — Spiritul teologic (continuare). — Varietăți. — Concurse.

„Amicul Familiei“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare la 1/13 și 15/27 a fiecărei luni. Gherla, 1/13 August 1886. Anul X. Nr. 15 Sumar: Salutare vremii trecute (poezie) de V. B. Muntenescu. — Beta. Roman (urmare), de Teochar Alexi. — Frumoasa brunetă (ilustrațiune). — Fîntâna dorului. Novellă din popor, de Georgiu Simu. — Universitatea din Cotnar și celelalte școale rom. din secolii XV—XVII (urmare), de Dr. Gregoriu Silași. — Casa de sub colină (o istorie din Carpați). După Dr. Albert Amlacher, de Lucreția Frențiu. — Diverse.

Posta ultimă.

Petersburg, 15 August n. Împrejurările, cu care a fost împreunată rechemarea marchisului Tseng ambasadorului chinez la Petersburg, dau naștere, în cercurile rusești, temeri că prințul Bismarck în unire cu China are planuri ascunse în contra Rusiei. Dacă — ăic organele rusești — Germania s'ar alia cu China, Rusia ar ajunge într'o poziție analogă cu aceea, în care s'ar găsi Germania în cazul unei alianțe ruso-franceze.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 31 Iulie 1886.

Venditori	Cumpărători	Hectol.	Greut. libe.	Prețul lei în aur	Observații
Sasu	Mendl	Porumb	1800	57 ¹ / ₂	Magazie
Grosavici	Chrisoveloni	"	2200	53 ¹ / ₂	Caic
Bach	Mendl	"	5000	57 ³ / ₄	Slep
Suca	Chrisoveloni	"	650	59 ¹ / ₄	Caic
Bach	G. Mendl	"	4500	58 ³ / ₄	Slep
Frischman	L. Mendl	"	2400	59 ¹ / ₄	Magazie
"	"	"	500	59 ³ / ₄	"
"	"	"	500	57 ¹ / ₄	"
"	"	"	2400	50 ¹ / ₄	"
Nenovici	Feitler	Secară	950	55 ¹ / ₂	"
Silberstein	"	"	1200	56	"
Vrioni	Schmierer	"	1400	56	"
Politi	G. Mendl	"	3800	58 ¹ / ₂	Caic
Găetan	Petricioni	Grâu	820	58 ³ / ₄	Magazie
"	"	"	400	57 ¹ / ₂	"
"	"	"	700	57 ³ / ₄	"
Lombardo	Kirschen	"	1550	58	Caic
Marghiloman	Comerciala	"	2300	61 ¹ / ₂	Magazie
Operațiile efectuate în 1 August 1886.					
Dreifus	Feitler	Porumb	2500	60 ¹ / ₂	Caic
Emberico	"	"	7000	58	Magazie
Politi	Fancioti	"	5800	60 ¹ / ₂	Caic
Cușof	G. Mendl	"	2800	59	"
Gardeli	"	"	1700	57	Magazie
Dimitriadi	"	"	4700	57 ¹ / ₂	"
Vrioni	Feitler	Secară	2300	57 ³ / ₄	"
Emberico	"	Grâu	2300	60	Caic
St. Veron	"	"	3500	61 ³ / ₄	"
Spiridon	"	"	2000	60	"
Emberico	G. Mendl	"	730	61	Magazie
Marghiloman	"	"	650	61	"
Perlea	Kristoforato	"	950	58	Caic
"	"	"	600	59	"
"	"	"	1000	60	"
St. Veron	Feitler	"	3700	61	Magazie
D. Pano	"	"	3070	60	Caic

Economic.

Piața din Făgăraș, 13 August. Grâu frumos hectolitra fl. 5.— până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secară fl. 2.60 până fl. 3.—; cucuruzul fl. 4.60 până fl. 5.20; ovășul fl. 2.— până fl. 2.20; sēmēnța de cânepă fl. —.— până fl. —.—; sēmēnța de in fl. —.— până fl. —.—; fasolea fl. 3.— până fl. 4.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; linteia fl. —.— până fl. —.—; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.40; mālăiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 20.— până fl. 25.—; unsoră de porc 56—58, slăniș 60—80; cânepa fl. 20.— până fl. 25.— Un

chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vitel 28 cr.; carne de mel — cr.; ouă 5—6 cu 10 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sēu 56 cr. până 58 cr.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 14 August st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.80 până 8.15, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.—

până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.85 până 8.10.

Secara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.20 până 6.30. (Ord nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.— până 6.25; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.80 până —.—. Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.10 până 6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.70 până 5.75; de alt soi fl. 5.65 până 5.70. Rapița fl. 8.75 până 9.35; de Banat fl. 7.75 până 8.35. Mālăi (unguresc): fl. 5.20 până 5.50.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.30 până 8.82 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.78 până 7.80. Secara (primăvară) 69¹/₁₀ Kilo fl. —.— până —.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 August st. n. 1886.

Renta amort. (5%) Cump. 97¹/₂ vënd. 98.—
Rur. conv. (6%) " 87³/₈ " —.—
Act. de asig. Dacia-Rom. " 274.— " 276.—
Banca națională a României " 1010.— " 1030.—
Impr. oraș. București " —.— " —.—
Act. de asig. Națională " —.— " —.—
Credit mob. rom. " —.— " —.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) " —.— " —.—
Schimb 3 luni " 25.13³/₄ " —.—
Societ. const. " 164.— " —.—
Aur " 13.80 " 13.90

Bursa de Bupapesta

din 16 August st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6% —.—
" " " 4% 108.70
" " hârtie " 5% 95.05
Imprumutul căilor ferate ung. 154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 120.—
Bonuri rurale ung. 105.25
" " " cu cl. de sortare 105.25
" " " bănățene-timșene 105.25
" " " cu cl. de sortare 105.25
" " " transilvane 105.25
" " " croato-slavone 105.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.50
Imprumut cu premiu ung. 121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 126.75
Renta de hârtie austriacă 85.50
" " argint austriacă 86.50
" " aur austriacă 121.—
Losurile austr. din 1860 141.50
Acțiunile băncii austro-ungare 870.—
" " de credit ung. 291.75
" " " austr. 282.70
Argintul —.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. "Albina" 101.50
Galbeni împărătești 5.93
Napoleon-d'ori 9.98
Mărci 100 imp. germane 61.80
Londra 10 Livres sterlingi 126.10

Bursa de Viena

din 14 August st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6% 108.55
" " " 4% 94.95
Imprumutul căilor ferate ung. 154.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 120.40
Bonuri rurale ung. 105.20
" " " cu cl. de sortare 105.10
" " " bănățene-timșene 105.20
" " " cu cl. de sortare 105.10
" " " transilvane 105.70
" " " croato-slavone 105.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 100.25
Imprumut cu premiu ung. 121.70
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 127.—
Renta de hârtie austriacă 85.55
" " argint austriacă 86.40
Renta de aur austriacă 121.—
Losuri austr. din 1860 141.25
Acțiunile băncii austro-ungare 869.—
" " de credit ung. 291.25
" " " austr. 282.80
Argintul —.—
Galbeni împărătești 5.92
Napoleon-d'ori 9.98¹/₂
Mărci 100 imp. germane 61.70
Londra 10 Livres sterlingi 126.—

Cursul pieței din Sibiu

din 17 August st. n. 1886.

Hârtie-monetă română Cump. 8.60 vënd. 8.65
Lire turcesci " 11.20 " 11.25
Imperiali " 10.20 " 10.25
Ruble rusești " 1.21 " 1.22

Licitațiune

Duminecă în 22 August nou a. c. la 3 oare după amiază se dă în arândă pe calea licitațiunii pășunatul pe miriștile comunei **Slimnic** pentru 800—1000 oi mănzate precum și pășunatul pe o parte din fâneațe pentru 400—500 oi de îngrășare. Licitațiunea se va ține în cancelaria comunală, unde reflectanții până la terminul mai sus indicat pot să afle condițiunile mai detaliate.

Slimnic, 16 August n. 1886.

[320] 1—3

Oficiul comunal.

Librăria

Henric Zeidner,

têrgul grăului Nr. 554 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provădut cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și ȋiare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundent pentru scris și desen. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuează prompt prelângă rabate corespunȋtoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

- Basmele Românilor, Nr. 1—12 à —.02
Budiu Paulu, profesor gimnasial, Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.— broș. —.90
Căntece de Iroȋi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cântări naționale —.10
Dogariu D. și Dariu I., Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadice pentru începătorii din anul I. și II. de scoală. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuȋită —.30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revădută, corectată și înăvuȋită (sub tipar) —.20
Dogariu D., Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere —.35
Dariu I., Aritmetică, pentru anii din urmă ai scoalei primare —.45
Dariu I., Arion sau culegere de 187 cântări naționale ediȋia a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —.40, broș. à —.30
— Micul rugător —.10
— Micul cântăreț în biserică —.10
Dorca, limba germană, legat —.50
Filipescu Iulian, Chimia anorganică, lucrată pe baza teoriilor mai nouă și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text —.80
D. Făgărășan & S. Moldovan, Geografie pentru scoalele medii, prelucrată pe baza planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile dimpregiurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat 1.20
Hinȋescu I. C., Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de reȋepte (fl. 3.—) acum numai —.80
— Căntece de Iroȋi broșurat. ediȋiunea II. —.10
— Întemȋplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri —.10
— Păȋniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea intresantă —.10

Succesor al librăriei

[311] 1

H. Dressnandt,

têrgul grăului Nr. 556 în Brașov,

- Lengeru I., Despre metri în poeziile lirice ale lui Horațiu —.40
Pop Nicolau Dr., Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Ediȋiunea 5-a cu charta Ungariei —.35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Ediȋiunea 8-a —.25
— Elemente de istoriă și geografă pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Eval mediu —.45
— Schiȋă din privirea Brașovului cu privire specială la Români —.25
Tacit I. Corneliu, Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială 1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială 1.—
Brandner A., Elena, Polca franȋaise p. Pfte. —.35
Paba F. Z., Potpourii din melodii naționale române p. Pfte. —.70
— Concordia-Vals p. Pfte. —.90
— Victoria-Quadril p. Pfte. —.90
— Harmoniu-Quadril p. Pfte. —.90
Ivanovici, Valurile Dunării, Vals p. Pfte. —.90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte. —.90
Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografiă în colorii după fotografie —.25
Fotografii din Brașov, Cabinet —.50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Arȋiepiscop și Metropolit al Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm. —.40
Posa lui Iancu 57/41 cm. —.40